

Nashvillské prohlášení o lidské sexualitě z biblického pohledu

Vězte, Hospodin je Bůh, on nás učinil, a ne my sami sebe... (Ž 100,3)

Preamble

Evangelikální křesťané žijí na počátku dvacátého prvního století v období historického přelomu. Tím, jak se západní kultura stále více odcizuje křesťanství, v ní dochází k výrazné změně pochopení toho, co znamená být člověkem. Obecně vzato, duch naší doby již nerozpoznává krásu Božího plánu pro lidský život a nedovede z něj mít potěšení. Mnozí popírají, že Bůh stvořil lidské bytosti ke své slávě a že jeho dobré záměry s námi zahrnují i to, že nás osobnostně a fyzicky stvořil jako muže a ženu. Je běžné myslet si, že identita člověka jako muže a ženy není součástí Božího nádherného plánu, ale že je spíše vyjádřením vlastní volby jednotlivce. Cesta k plné a trvalé radosti skrze Boží dobrý plán pro jeho stvoření je tak nahrazována cestou krátkozrakých alternativ, které dříve či později ničí lidský život a zneuctívají Boha.

Světský duch naší doby představuje velkou výzvu křesťanské církvi. Ztratí církev Pána Ježíše Krista své biblické přesvědčení, jasnost a odvahu a splyne s duchem doby? Anebo se bude pevně držet slova života, čerpat odvahu od Ježíše a beze studu hlásat jeho cestu jako cestu života? Zachová si církev své jasné svědecké navzdory kultuře světa, který se, jak se zdá, žene do zkázy?

Jsme přesvědčeni, že věrnost v naší generaci znamená znova vyhlašovat pravdivý příběh světa a našeho místa v něm, zejména jakožto mužů a žen. Křesťanské Písma učí, že je jen jeden Bůh, který sám je Stvořitel a Pán všeho. Jedině jemu je každý člověk zavázán radostnou vděčností, srdečnou chválou a plnou oddanosti. To je cesta nejen k oslavě Boha, ale i k poznání sebe sama. Zapomenout na Stvořitele znamená zapomenout na to, kým jsme, protože on nás stvořil pro sebe. A nemůžeme pravdivě poznat sami sebe, aniž bychom pravdivě poznali toho, kdo nás stvořil. Nestvořili jsme sami sebe. Nepatříme sami sobě. Naše skutečná identita jako mužů a žen je určena Bohem. Je nejen pošetilé, ale i beznadějně pokoušet se učinit ze sebe to, k čemu jsme Bohem nebyli stvořeni.

Věříme, že Boží plán pro jeho stvoření a jeho cesta záchrany slouží k tomu, aby přinesly jemu tu největší slávu a nám to největší dobro. Boží dobrý plán nám poskytuje tu největší svobodu. Ježíš řekl, že přišel, abychom měli život a měli ho v hojnosti. On je s námi, nikoliv proti nám. Proto v naději, že posloužíme Kristově církvi a vydáme veřejně svědeckví o Božích dobrých záměrech pro lidskou sexualitu, jak jsou zjeveny v křesťanském Písmu, předkládáme následující vyznání a odmítnutí.

Článek 1

VYZNÁVÁME, že Bůh ustanovil manželství jako smluvní, pohlavní, plodivý a doživotní svazek jednoho muže a jedné ženy, jako manžela a manželky. Manželství je obrazem smluvní lásky mezi Kristem a jeho nevěstou, církví.

ODMÍTÁME, že by Bůh ustanovil manželství jako vztah homosexuální, polygamní či polyamorní (s více milenci). Taktéž odmítáme, že by manželství bylo pouhou lidskou smlouvou, a nikoliv smlouvou uzavřenou před Bohem.

Článek 2

VYZNÁVÁME, že Boží zjevenou vůlí pro všechny lidi je sexuální zdrženlivost (čistota) mimo manželství a věrnost v manželství.

ODMÍTÁME, že by jakákoli náklonnost, touha nebo závazek mohly někdy ospravedlnit pohlavní styk před manželstvím nebo mimo něj; neospravedlňují ani žádnou jinou formu sexuální nemorálnosti.

Článek 3

VYZNÁVÁME, že Bůh stvořil Adama a Evu, první lidské bytosti, ke svému vlastnímu obrazu, jako ty, kteří jsou si rovni před Bohem jako osoby a zároveň jsou odlišní jako muž a žena.

ODMÍTÁME, že by Bohem ustanovené rozdíly mezi mužem a ženou způsobovaly jejich nerovnost v důstojnosti či hodnotě.

Článek 4

VYZNÁVÁME, že Bohem ustanovené rozdíly mezi mužem a ženou vyjadřují původní Boží stvořitelský záměr a mají být lidem k dobru a ku prospěchu.

ODMÍTÁME, že by tyto rozdíly byly důsledkem pádu či představovaly nějakou tragédiu, kterou je nutno překonat.

Článek 5

VYZNÁVÁME, že rozdíly v rozmnožovacím ústrojí muže a ženy jsou nedílnou součástí Božího plánu pro sebepojetí člověka jako muže či ženy.

ODMÍTÁME, že by tělesné odchylky nebo psychologické stavu rušily Bohem ustanovenou vazbu mezi biologickým pohlavím a sebepojetím člověka jako muže či ženy.

Článek 6

VYZNÁVÁME, že lidé, kteří se narodili s tělesnou poruchou pohlavního vývoje, jsou stvořeni k Božímu obrazu a mají stejnou důstojnost a hodnotu jako ostatní lidé. Náš Pán Ježíš o nich mluví jako o „eunuších, kteří se už takto narodili z matčina lůna“. Se všemi ostatními jsou zváni, aby byli věrnými následovníky Ježíše Krista, a měli by přjmout své biologické pohlaví, nakolik je možné je zjistit.

ODMÍTÁME, že by nejasnosti ohledně biologického pohlaví činily člověka neschopným žít plnohodnotný život v radostné poslušnosti Kristu.

Článek 7

VYZNÁVÁME, že sebepojetí člověka jako muže či ženy má být vymezeno Božím svatým záměrem ve stvoření a vykoupení, jak je zjeven v Písmu.

ODMÍTÁME, že by přijetí homosexuálního nebo transsexuálního sebepojetí bylo v souladu s Božím svatým záměrem ve stvoření a vykoupení.

Článek 8

VYZNÁVÁME, že lidé, kteří prožívají sexuální přitažlivost ke stejnemu pohlaví, mohou skrze víru v Pána Ježíše Krista žít plný a plodný život, který se líbí Bohu, pokud – jako všichni křesťané – žijí v čistotě života.

ODMÍTÁME, že by sexuální přitažlivost ke stejnemu pohlaví byla součástí přirozeného dobra obsaženého v Božím původním stvoření a zároveň odmítáme, že by tato přitažlivost znemožňovala člověku přístup k evangeliu.

Článek 9

VYZNÁVÁME, že hřích pokřivuje sexuální touhy tím, že je odvrací od manželské smlouvy směrem k sexuální nemorálnosti. Toto pokřivení zahrnuje jak heterosexuální, tak homosexuální nemorálnost.

ODMÍTÁME, že by přetrvávající touha po sexuální nemorálnosti ospravedlňovala sexuálně nemorální chování.

Článek 10

VYZNÁVÁME, že schvalování homosexuální nemorálnosti nebo transsexuality je hříšné a že takové schvalování představuje zásadní odchylku od křesťanské věrnosti a křesťanského svědectví.

ODMÍTÁME, že by schvalování homosexuální nemorálnosti nebo transsexuality byla morálně neutrální otázka, na níž se jinak křesťané mohou, ale nemusejí shodnout.

Článek 11

VYZNÁVÁME, že máme povinnost být vždy pravdiví v lásce, včetně situací, kdy mluvíme k někomu nebo o někom jako o muži či ženě.

ODMÍTÁME, že bychom měli mít jakoukoli povinnost mluvit způsobem, který by zneuctíval Boží plán stvoření člověka k jeho obrazu jako muže a ženy.

Článek 12

VYZNÁVÁME, že Boží milost v Kristu poskytuje jak milosrdné odpuštění, tak proměňující moc, a že toto odpuštění a moc uschopňuje Ježíšova učedníka k tomu, aby umrtvoval hříšné touhy a žil způsobem přinášejícím Pánu čest.

ODMÍTÁME, že by Boží milost v Kristu nebyla dostatečná pro odpuštění všech sexuálních hříchů anebo že by tato milost neposkytovala moc k posvěcení každému věřícímu, který je sváděn k sexuálnímu hřichu.

Článek 13

VYZNÁVÁME, že Boží milost v Kristu umožňuje hříšníkům zříci se transsexuálního sebepojetí a skrze sebeovládání, které pochází z Ducha, přjmout Bohem ustanovenou vazbu mezi biologickým pohlavím člověka a jeho sebepojetím jako muže či ženy.

ODMÍTÁME, že by Boží milost v Kristu schvalovala sebepojetí, které je v rozporu s Boží zjevenou vůlí.

Článek 14

VYZNÁVÁME, že Ježíš Kristus přišel na svět, aby zachránil hříšníky, a že skrze Kristovu smrt a zmrvýchvstání jsou odpuštění hříchů a věčný život dostupné každému člověku, který činí pokání ze svých hříchů a spoléhá jen na Krista jako Spasitele, Pána a svůj největší poklad.

ODMÍTÁME, že by Boží ruka byla příliš krátká ke spasení nebo že by jakýkoli hříšník byl mimo jeho dosah.

Biblické odkazy *

Gn 1:26-28; 2:15-25; 3:1-24; Ex 20:14; 20:17; Lv 18:22; 20:13; Dt 5:18.21; 22:5; Sd 19:22; 2S 11:1-12:15; Jb 31:1; Ž 51:1-19; Př 5:1-23; 6:20-35; 7:1-27; Iz 59:1; Mal 2:14; Mt 5:27-30; 19:4-6.8-9.12; Sk 15:20.29; Ř 1:26-27.32; 1K 6:9-11.18-20; 7:1-7; 2K 5:17; Ga 5:24; Ef 4:15.20-24; 5:31-32; Ko 3:5; 1Te 4:3-8; 1Tm 1:9-10.15; 2Tm 2:22; Tt 2:11-12; Žd 13:4; Jk 1:14-15; 1Pt 2:11; Ju 7

* Biblické texty nejsou součástí originálního dokumentu, ale byly autory dodány následně.
